

196

11

v.

1

A

Veres-egyház. Mihályi
Stemmel való magyaros Benélgatis
Colosvarat, 1670

127.

Note: 125 / Labo' Károly I / 1101. /

Unicum

Biblioteca „Bolyai” Tg-Mureș

DE. FĂCUT. COPIE

Istennel való magános

BESZELGE- T E S.

Mellyet a' bűnein kesergő,
s' azoktul meg-szabadulni
kívánczo sérelmes Lélek,
minden helyben és idő-
ben gyakorolhat.

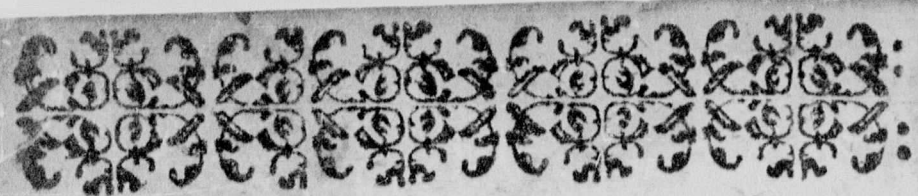
*A mellyet irt' edes haz' ajáször-
nyü változásán, s' hazájával egy-
gyütt maga sorsán kesergő, kegyes
életü, N. Aszszony, várván
Istennek atyai szabadi-
tását.*

1429.

COLOSVARAT.

Vetser-egyházi Sz. Mihály által 1670.

ISTENNEL VALO
magános beszélgetés.

VEgére mehetet-
len bölcsességű,
ki gondolhatatlan
mély tanácsu, ellene
álhatatlan nagy erejű, el fogy-
hatatlan kegyelmű seregeknek
Ura nagy Isten! a' ki rettenetes
vagy a' te ítéletedben, és el szen-
vedhetetlen a' te busulásodban:
mert midőn te a' bűnös ember-
re voltaképpen meg haragszol,
ottan csak hamar a' te ítélete-
det rajta el-követed, csapásodat
véghez

véghez viszed, ostorodat igaz-
ságod szerént fel tartod: és a'
kinek csak egy szavára-is az Eg
a' föld, nagyrettegéssel meg-in-
dúlnak, és csikorgással el-mul-
nak. Imé én szegény nyavalyás
ember; mindazonáltal a' te ál-
dot kezeidnek teremtése, meg
jelentem ez mostani órában-is
a' te mindentlátó s' félelemmel
imádandó dicsőséges tekinte-
ted előtt, a' kit vádol számta-
lan bűneimmel meg sebhett
lelkem-isméreti, az Eg és föld
bizonyosság én ellenem a' kár-
hoztatásra, rémit a' mindene-
ket meg sárgító halál, de leg
kiválképpen retteget engemet
ama következő ítéletednek

Az

emle-

emlekezeti: mert jól tudó szerelmes édes Atyám hogy mindenekről számat kell adni, valamiket ez hitető világban fok uton modon, végben vittem és ahhoz képest a' mi jót avagy gonoszt tettebben cselekedtél, De ô hosszú ideig túró, bűnösökön Atyai-képpen szánakozó, azoknak kárhozattokat nem óruló s' nem kívánó szerelmes Atyám, ne nézzed az én vétkes napjaimat, ne ródfel gonofsággal megterhelte-tet számos elzrendeimet, hanem inkább a' te könyörületeliségednek fokasága szerént könyörül-vén könyörűly rajtam, és te felséged ellen mind titkon s' mind nyilván

nyilván cselekedet bűneinknek légy irgalmas légy kegyelmes, ne hadgy el-merülnöm édes Istenem az én nyomoruságimnak habjaiban, és az én szűkségemnek idején ne halgass, ne vesztegely, hanem kegyelmes fogadásod szerént hamar fogd kézen úndok vétkeknek terhe alatt meg fáradot (Fiadat,) Leányodat, hadd lássa lelkem irgalmadnak jelen voltát.

Oh! én reménységének egyedül való reménsege szent Jého-va! Indics bűneimen való sírásnak folyamattját az én szivemben, hadd ugyan valóban zokoghassá-meg életemnek bűnel-el-tölt napjait. Birics bé lel-

ki gyászszal szívemet, hadd jár-
jak te előtted minden tettetés
nélkül szomorú ortzával. Téríts
meg avagy csak mostan immár
engemet oh Izraelnek Pásztorá,
nagy Isten, és meg-térek; végy
utánad, és téged követlek; kő-
stoltasd-meg én velem a' bűn
borsánatnak jó izú gyümölsét:
add értenem az örök életnek ó-
rómét, gyujcs-fel bennem a' te
szent szerelmednek tűzét, had
szereffelek tégedet nagy lelki
gerjedezéssel. Serkeny fel Uram
és ne kélsél szabadulásomnak i-
dején óltalmaddal eljűni, ne
szányad áldott védelmező kar-
jaidat reám vetni. Derics fel ó
Jéhoá immár az órvédezésnek
fényes

fényes napját, mutasd ki az bol-
dog reménségnek homályban
bé borult tsillagát. Jelents-meg
régi kegyelmednek bizonyos
jeleit. Jóvel-jóvel óh Ur Isten
ne kélsél, kiáltok te hozzád hal-
gals-meg, kefergek te előtted
szány-meg, meg-nyitom szive-
met lásd-meg, ki terjesztem ke-
zemet szemlély-meg: meg-alá-
zom ónnón magamat, emely
fel, bűneimnek terhétül el fárat-
tam: Nagy Isten könnyebbits-
meg, el száradot szívem kegyel-
mednek édes harmattyával ön-
tőzzed-meg, betegedet lelkem
isméretit gyógyits meg. Ser-
keny-fel Uram serkeny fel a' te
(szolgád) szolgálod könyörgését
A4 meg-

meg-halgtására. (Fiadnak) leányodnak szívbeli fohászokodat halgald-meg, és ez mostani előtted buzgó esedezését kedvelyed. Haffon felte elődben az én lelki áldozatomnak fűsti és jusson szined eleiben töredelmes szívemnek kedves illattya, melyre irgalmassan tekintvén Szentlelkeddel szálybészívemben s' tisztíts-meg engemet bűneimnek űdok seprejéből, mosogald meg lelkemet Isópoddal az undokságoknak fertőiből; ujíts bennem gonosz vétkeim miatt megárvult természetemet tisztíts-meg földi tagaimat, szaggald ki szívemből a' kározos vetkeknek nemier kegyel-

gyelmedből hadd élyek: remesd-el álnokságimat az mi érettünk világra született, megtestesült a' keresztnek keserves halálát megkóstoló, váltságúnak munkáját teljességgel végben vivő edgyetlen edgy Messiás Ur Jésus Christusnak setétkoporsójábā, hogy azok engemet gyarló (Fiadat) Leányodat sem ez életben sem a' következőben ne vádolhassanak. Te is óh Uram, és a' te Szentlelked ne vizsgálja kérlek az én lelkemnek gonofságra vezérő ősvenyit nevely inkább a' szentártatlan és fegyhetetlen életben reám ruházván, amaz Ur Jésus ártatlan Báránynak vérében
meg

meg mosogatott drága ártatlá-
ság és igazság ruháját, mellyet
minnyájan a' mi első szüléink-
ben meg mofogattunk és un-
dokítottunk vala. Ne enged óh
seregeknek Ura áldott Isten!
immár én bennem a' gonofzsá-
got felljebb nevedni; hanem
inkább térics meg és szivemet
hajcs az jora: teremcs pœniten-
tiára való lelket én benné, és éle-
temnek rövid voltát ilmérted
meg én velem, hogy én romlan-
do ember vagyok, ki ha ma vag'
holnap élek az után meg halok.
Add azért tuttomra mely igen
fiessen az utolsó ítéletnek ama
nagy napja, a' mellyen megkel-
jeleni a' Biro Ur Jépus Christus-
nak

nakitélő széki előtt; és tanics
meg a' te parancsolatid szerént
való jozan szent, és mértékletes
életre, akaratodhoz való onge-
delméségre, hogy valamikor
akkor, valamely helyben és orá-
ban lelketem testemből ki szo-
litándod, azt bátran és készen a'
Lelkeknek Pásztorának hűsige-
kezeiben, az én dicsó fel-táma-
dásomnak bizonyos jo remén-
sége alatt adhasam-meg. Ne
forduly el végezetre túllem én
kegyelmes Istenem ne zárd-bé
könyörületéségednek ajtaját e-
lőttem; desőt inkább irgalmas
fogadásodból közelics hozzám
légy hajlando a' kegyelemre, ke-
serüld-meg a' te szegény (szol-
gád)

gád:) szolgáló Leányodnak ke-
serves sohajtásit, vedd füleidbe
fokszori zokogásit, és tölcs bé-
lelkemnek te hozzád felnyutot
mostani kívánságit; halgafs
meg: nem én érettem nem is
érdememért, mely edgy csepp
sincsen: hanem tennen magad-
ért, és a' te kebelednek szerelme-
ért az idvezítő Jésus Christusért
a' kiben te meg engesztelttél
a' kiben tenéked minden ked-
ved bé tőlt, és a' kinek áldot ne-
vében, még is tégedet szerel-
mes Atyámnak szolitalak illye-
tén-képpen. *Mi Atyánk &c.*

- VÉGE -

37 font